

Σεισμός! Στη Γερμανία και Παντού...

Του Θανάση Κ.

Νέος σεισμός στην Ευρώπη! Από τη Γερμανία αυτή τη φορά...

Στις (πρόωρες) εκλογές, της περασμένης Κυριακής, ο μέχρι πριν λίγες μέρες "κυβερνών Κεντροαριστερός Συνασπισμός" Σοσιαλδημοκρατών, Πράσινων και Φιλελευθέρων ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ! (Άλλωστε οι Φιλελεύθεροι είχαν ήδη αποχωρήσει...)

Η πτώση των τριών κομμάτων της Κεντροαριστεράς σε σύγκριση με 4 χρόνια πριν ήταν πρωτοφανής: 19,5 ποσοστιαίες μονάδες.

Πιο συγκεκριμένα:

- Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα έπεσε 9,3 μονάδες (από 25,7% σε 16,4 τώρα)
- Το Κόμμα των Πρασίνων έπεσε 3,1 μονάδες (από 14,7% σε 11,6 τώρα)
- Και το Κόμμα των Φιλελευθέρων έπεσε 7,2 μονάδες (από 11,4% σε) 4,3%).

Κι αυτό το τελευταίο δεν κατάφερε καν να μπει στη Βουλή, αφού δεν πέρασε το όριο του 5%...

* Από την άλλη πλευρά ενισχύθηκαν όλα τα κόμματα που βρίσκονταν στην δεξιά Αντιπολίτευση - κυρίως το Κεντροδεξιό Κόμμα των Χριστιανοδημοκρατών-Χριστοανοικωνιστών (CDU-CSU) αλλά και το "ακροδεξιό" Κόμμα της AfD - αύξησαν τα ποσοστά τους συνολικά κατά 14,7 ποσοστιαίες μονάδες!

Και κατέλαβαν την πρώτη και τη δεύτερη θέση αντίστοιχα...

- Πιο συγκεκριμένα το Κεντροδεξιό CDU-CSU των Χριστιανοδημοκρατών αύξησε τα ποσοστά του σε σύγκριση με τέσσερα χρόνια πριν κατά 4,4 μονάδες (από 24,1% σε 28,5% τώρα).
- Ενώ η "Αλτερνατίβα", AfD διπλασίασε τα ποσοστά της (από 10,4% σε 20,8% τώρα), κι έφτασε στα υψηλότερα επίπεδα που έχει επιτύχει ποτέ!

Να σημειωθεί ακόμα ότι το νεοπαγές Κόμμα της Sahra Wagenknecht δεν κατάφερε να περάσει το όριο εισόδου στη Βουλή, για ελάχιστες ψήφους (πήρε περίπου 2,5 εκατομμύρια κι έχασε το όριο για 13 χιλιάδες.. - με ποσοστό 4,97%!)

Το Κόμμα αυτό ενώ προήλθε από διάσπαση του Αριστερού DeLinke, οι θέσεις του στα ζητήματα της παράνομης μετανάστευσης και του δικαιωτισμού είναι δεξιότερα των Χριστιανοδημοκρατών! Κάποιοι φορές, μάλιστα ταυτίζονται και με τις θέσεις της AfD...

Επειδή όλοι συμφωνούν ότι τα θέματα που καθόρισαν την μεταστροφή των ψηφοφόρων φέτος ήταν η παράνομη μετανάστευση, η τιμή της ενέργειας και ο δικαιωτισμός, αυτό το 20% που έφυγε από το Πράσινο-Κόκκινο-Κίτρινο Συνασπισμό της Κεντροαριστεράς που κυβερνούσε ως προχθές ταυτίζεται σχεδόν απόλυτα με την αύξηση ποσοστών των Χριστιανοδημοκρατών, της AfD και της νεοεμφανιζόμενης Sahra Wagenknecht - κι ας μη κατάφερε αυτή η τελευταία να μπει στη Γερμανική Βουλή...

Ενώ το Φιλελεύθερο Κόμμα που υπέστη την πιο οδυνηρή συντριβή φέτος, κι έμεινε εκτός, θεωρούνταν ως πρόσφατα ως "Κεντροδεξιό", αλλά τα τελευταία χρόνια είχε προσχωρήσει στο "δικαιωτισμό" - και το πλήρωσε.

Κάτι αξιοπρόσεκτο: Το Φιλελεύθερο Κόμμα μετακινήθηκε αριστερότερα και καταποντίστηκε. Το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα μετακινήθηκε δεξιότερα και ανέβηκε.

Να σημειωθεί τέλος, ότι φέτος είχαμε την υψηλότερη συμμετοχή ψηφοφόρων σε βουλευτικές εκλογές όλων των προηγούμενων ετών (82,5%) - με εντυπωσιακό άλμα μάλιστα...

Μ' άλλα λόγια οι ψηφοφόροι επέστρεψαν στις κάλπες μαζικά και μετακινήθηκαν δεξιά - επίσης μαζικά... Η δεξιά στροφή της Γερμανίας είναι αδιαμφισβήτητη πλέον...

* Η Γερμανική Βουλή έχει σύνολο 630 εδρών - άρα για να σχηματιστεί κυβέρνηση χρειάζεται συνασπισμός που αθροίζει 316 έδρες

Από αυτούς:

- οι Χριστιανοδημοκράτες εξέλεξαν 208,
- η AfD 152,
- οι Σοσιαλδημοκράτες 120
- οι Πράσινοι 85
- και η Αριστερά του DeLinke 64 έδρες.

Θεωρητικά τα "δεξιά" Κόμματα (Χριστιανοδημοκράτες και AfD θα μπορούσαν να σχηματίσουν κυβέρνηση). Αλλά κάτι τέτοιο αποκλείεται, γιατί οι Χριστιανοδημοκράτες έχουν δεσμευτεί προεκλογικά να ΜΗ συνεργαστούν με τους "ακροδεξιούς" της AfD.

Επομένως, η μόνη άλλη ρεαλιστική προοπτική είναι να σχηματίσουν ξανά "μεγάλο Συνασπισμό" οι Χριστιανοδημοκράτες με τους Σοσιαλδημοκράτες (που αθροίζουν μαζί 328 έδρες).

Το αυστηρά κομματικό συμφέρον των Σοσιαλδημοκρατών θα τους επέβαλε να παραμείνουν στην αντιπολίτευση και να ανασυνταχθούν, προκειμένου να διεκδικήσουν τη διακυβέρνηση ξανά μετά από τέσσερα χρόνια.

Κι αυτό μάλλον θα έκαναν "υπό κανονικές συνθήκες"...Αλλά οι συνθήκες ΔΕΝ είναι πια "κανονικές":

- Η Γερμανία βουλιάζει σε μια "ήπια" μεν, αλλά "παρατεταμένη" ύφεση, ουσιαστικά Από-βιομηχανοποιείται!
- η Ευρώπη, που ως πρόσφατα είχε "ηγέτιδα" της τη Γερμανία, είναι τώρα εντελώς ακέφαλη,
- ο Τράμπ, από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, ανατρέπει τα πάντα διεθνώς, παραμερίζοντας πλήρως την Ευρωπαϊκή Ένωση,

και ο "κίνδυνος" να αναγκαστεί σε συγκυβέρνηση η Κεντροδεξιά με την Ακροδεξιά μέσα στη Γερμανία είναι ορατός πια...

Συμπέρασμα: Οι Σοσιαλδημοκράτες θα αναγκαστούν να κάνουν αυτό που δεν θα ήθελαν με τίποτα: Να συγκυβερνήσουν με τους Χριστιανοδημοκράτες, βάζοντας νερό - πολύ νερό - στο κρασί τους.

* Το πρώτο πράγμα που θα κληθεί να συμφωνήσει η νέα κυβέρνηση στη Γερμανία είναι ο δραστικός περιορισμός της παράνομης μετανάστευσης. Πράγμα στο οποίο θα επιμείνουν οι Χριστιανοδημοκράτες - και δεν θα μπορέσουν να αντισταθούν οι Σοσιαλδημοκράτες.

* Το δεύτερο πράγμα που επίσης θα πρέπει να συμφωνήσουν είναι να ξεχάσουν (ή να μεταθέσουν στο πολύ μακρινό μέλλον) τη λεγόμενη "πράσινη μετάβαση" και το net zero target για την εκπομπές διοξειδίου του άνθρακος - δηλαδή να επιστρέψουν ΚΑΙ στην πυρηνική ενέργεια (που δεν παράγει εκπομπές άνθρακα) ΚΑΙ στη χρήση υδρογονανθράκων.

Παραμερίζοντας πλήρως τις ολέθριες "Πράσινες πολιτικές" των τελευταίων 5-10 ετών και με ορίζοντα για τα επόμενα 10-25 χρόνια!

Δηλαδή να αντιστρέψουν συνολικά όχι μόνο την πολιτική της προηγούμενης Κεντροαριστερής Κυβέρνησης, αλλά και την πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων των ίδιων των Χριστιανοδημοκρατών - της κας. Μέρκελ.

* Το τρίτο ζήτημα όπου πρέπει να συμφωνήσουν είναι τι θα κάνουν με την Ουκρανία και με τη Ρωσία.

Αυτό αφορά τη συνολικά προοπτική της Ενωμένης Ευρώπης, αλλά αφορά και την πρόσβαση σε φθηνή ενέργεια - άρα και τη Βιομηχανία και την Οικονομία συνολικά - της ίδιας της Γερμανίας.

Ανεξαρτήτως του τι θα γίνει τελικά με την Ουκρανία, η νέα Γερμανική Κυβέρνηση καλείται να αποφασίσει πώς θα σταθεί η ίδια και η Ενωμένη Ευρώπη στο διεθνές σκηνικό, όπου οι ΝΑΤΟϊκές δεσμεύσεις των ΗΠΑ στην Ευρώπη μοιάζουν να ακυρώνονται...

Ο ίδιος ο Merz μάλιστα, μίλησε για την ανάγκη "να σταθεί πια η Ευρώπη στα πόδια της"...

Αυτό ακούγεται εύλογο ως διακήρυξη, αλλά στην πράξη είναι πολύ μακρινό και μάλλον ανέφικτο. Για την ώρα, τουλάχιστον...

* Γιατί προϋποθέτει μια "Ευρώπη" που σήμερα δεν υπάρχει .

Ουσιαστικά μιλάμε για αυτοδιάλυση του NATO όπως το ξέραμε, και αντικατάστασή του από κάτι διαφορετικό, που δεν μπορούμε εύκολα να φανταστούμε.

- Η Ενωμένη Ευρώπη δεν έχει σήμερα "στρατιωτικές δυνάμεις" (ή μάλλον έχει κάποιο "πρόπλασμα" που δεν ξεπερνά τα... 1000 άτομα, με έδρα του Στρασβούργο)
- Από τις ισχυρότερες ευρωπαϊκές χώρες, η Γαλλία έχει αξιόμαχο στρατό, αλλά περιορισμένο, η Βρετανία που βρίσκεται εκτός ΕΕ έχει επίσης αξιόμαχες δυνάμεις, πολύ περιορισμένες, το ίδιο και η Ιταλία και η Ισπανία. Σε κάπως καλύτερη θέση, η Πολωνία και η Ρουμανία...
- Για να καταλάβετε, με βάση επίσημα στοιχεία του 2024, οι τρεις πρώτες χώρες του NATO σε άρματα μάχης συνολικά είναι οι ΗΠΑ (με 4657 άρματα μάχης, η Τουρκία (με 2231) και τρίτη η Ελλάδα (με 1365).

Από τις Ευρωπαϊκές χώρες του NATO η Ελλάδα είναι μακράν η ισχυρότερη σε άρματα μάχης! Έχει πολύ περισσότερα απ' ό,τι η Γερμανία (295), η Γαλλία (222), η Ισπανία (317) και η Ιταλία (200) MAZI!

Ακόμα κι αν προσθέσετε σε όλες αυτές τα 213 συνολικά άρματα μάχης της Βρετανίας (που δεν είναι πια μέλος της ΕΕ) και πάλι η Ελλάδα έχει περισσότερα απ' ό,τι όλες αυτές MAZI...

-- Σε μαχητικά αεροσκάφη η Ελλάδα είναι δεύτερη ανάμεσα στις Νατοϊκές χώρες της Ευρώπης με 232. Προηγείται της Ελλάδας μόνον η Γαλλία με 282, και ακολουθούν, μετά την Ελλάδα, η Ιταλία (221), η Γερμανία (209), η Ισπανία (152) και η Βρετανία (145). Κατ' αντιδιαστολή οι ΗΠΑ διαθέτουν συνολικά 3368, αλλά διασκορπισμένα σε όλο τον κόσμο. Ενώ η Τουρκία - που ανήκει στο NATO, αλλά όχι στην ΕΕ - διαθέτει 290.

Μ' άλλα λόγια τριάντα χρόνια μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, η Ευρώπη ουσιαστικά αφοπλίστηκε! Οι δύο μεγαλύτερες Νατοϊκές δυνάμεις της περιοχής σε συμβατικά όπλα είναι η Τουρκία και η Ελλάδα - η πρώτη εκτός ΕΕ - και οι δύο διατάσσουν τις δυνάμεις τους κυρίως η μια εναντίον της άλλης!

Η αποτρεπτική ισχύς του NATO σε συμβατικά όπλα είναι "σκιάδης". Αμυντικός βραχίονας της ΕΕ δεν υπάρχει.

Μέχρι τώρα οι Ευρωπαίοι ήταν εφησυχασμένοι ότι ουσιαστικά δεν αντιμετωπίζουν απειλή - και παρέμεναν απολύτως εξαρτημένοι από την φθίνουσα παρουσία των αμερικανικών δυνάμεων στην Ευρώπη.

Τώρα που αποσύρονται οι Αμερικανοί από την Ευρώπη (πλην Πολωνίας), τελειώνουν και οι ψευδαισθήσεις των Ευρωπαίων...

* Το NATO ως "συμμαχία" έχει φτάσει στα όριά του.

Η Ενωμένη Ευρώπη ΔΕΝ είναι καν συμμαχία, για να το αντικαταστήσει. Και χρειάζεται να γίνει κάτι πολύ παραπάνω από συμμαχία για να καλύψει το κενό.

Μόνο που για να σταθεί η Ευρώπη στα πόδια της, αυτό σημαίνει όχι απλώς μια σειρά από αλλαγές στις αποφάσεις των Ευρωπαϊκών οργάνων, όχι απλώς μια σειρά από αλλαγές στις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Προϋποθέτει μια ΑΛΛΗ Ευρώπη. Που σήμερα δεν υπάρχει...Χωριστές εθνικές κυριαρχίες σε ενιαία αμυντική δομή και ευθύνη είναι αδιανόητες!

Όλα τα Federalist Papers, που αποτελούν την βασική "πολιτειακή βιβλιογραφία" των ΗΠΑ εδώ και 230 χρόνια, ΑΥΤΟ ακριβώς θεμελιώνουν εξαντλητικά...

Οι εθνικές προτεραιότητες των κρατών-μελών της Ευρώπης είναι πολύ διαφορετικές - ενίοτε και ανταγωνιστικές μεταξύ τους - για να μπορέσουν να συγχωνευθούν σε ενιαίες δομές.

Εδώ δεν μπορούμε να πείσουμε τους εταίρους μας, να... μην εξοπλίζουν την Τουρκία που απειλεί ένα κράτος μέλος της ΕΕ - την Ελλάδα - και κατέχει παράνομα εδάφη ενός άλλου μέλους της ΕΕ - της Κύπρου!

Αλλά πώς να τους πείσουμε να μην εξοπλίζουν την Τουρκία που μας απειλεί, όταν εμείς οι ίδιοι υπογράφουμε... "Σύμφωνο Φιλίας" με την Τουρκία - την ώρα που κλιμακώνει τις απειλές σε βάρος μας; Αλλά αυτό βέβαια, είναι μια άλλη ιστορία...

* Συμπέρασμα πρώτο: Η αμυντική απεξάρτηση της Ευρώπης από τις ΗΠΑ σηματοδοτεί το τέλος του NATO όπως το ξέραμε. Και δεν γίνεται στα πλαίσια της Ενωμένης Ευρώπης, όπως την ξέρουμε σήμερα.

Χρειάζεται μια "άλλη Ευρώπη". Γιατί την οποία κανείς δεν είναι έτοιμος.

* Συμπέρασμα δεύτερο: Η αλλαγή σκηνικού στη Γερμανία σηματοδοτεί την ανατροπή μιας σειράς πολιτικών που έφεραν τα σημερινά αδιέξοδα. Αποτελεί λοιπόν σεισμό για ΟΛΟΚΛΗΡΗ την Ευρώπη. Η εκλογή του Τράμπ επέσπευσε την στιγμή της αλήθειας. Δεν προκάλεσε την κρίση.

Μια σειρά κυβερνήσεις που στήριξαν αυτές τις πολιτικές επί πολλά χρόνια και υποστηρίχθηκαν από αυτές τις ισορροπίες σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, σήμερα νοιώθουν να χάνουν το έδαφος κάτω από τα πόδια τους...

Κυριολεκτικά, δεν ξέρουν που πατάνε και που βρίσκονται. Και να σκεφτεί κανείς ότι ο μεγάλος "σεισμός" ΔΕΝ έγινε ακόμα...

ΥΓ. Ζούμε κυριολεκτικά μέσα σε αλληπάλληλους μεγάλους σεισμούς.

- Όχι μόνο από τις ΗΠΑ τον περασμένο Νοέμβριο.
- Όχι μόνο από τη Γερμανία σήμερα.
- Όχι μόνο από τη... Σαντορίνη τον τελευταίο μήνα.
- Όχι μόνο στους δρόμους της Αθήνας και όλων των μεγάλων πόλεων της χώρας τις μέρες αυτές.
- Παντού!

Μόνη παρηγοριά: Οι μεγάλοι σεισμοί σαρώνουν τα σαθρά, τα ετοιμόρροπα, τα σάπια...